

slag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold).
Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 5:

Forslag til folketingsbeslutning om ekspropriation af rockerejendomme.

Af Helge Adam Møller (KF) m.fl.

(Fremsat 3/10 96).

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Som tidligere meddelt er dette beslutningsforslag bortfaldet.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 10:

Forslag til folketingsbeslutning om bekæmpelse af organiseret kriminalitet og rockerkriminalitet.

Af Helge Adam Møller (KF) og Birthe Rønn Hornbech (V) m.fl.

(Fremsat 3/10 96).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Hvis det er en bedre opposition, så må vi da håbe, den bliver der i mange år; det tror jeg nu også.

Men vi skal behandle det andet beslutningsforslag her, og det beslutningsforslag er en fuldstændig uændret genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 103 fra sidste samling.

Jeg har en lille smule svært ved at forstå, hvorfor Venstre og Det Konservative Folkeparti har genfremsat beslutningsforslaget. Det går jo i sin korthed ud på at pålægge regeringen inden udgangen af 1996 at fremsætte lovforslag på grundlag af handlingsplanen om organiseret kriminalitet og rockerkriminalitet fra marts 1995.

Jeg sagde allerede under første behandling af det tidligere beslutningsforslag den 28. marts i år, at regeringen inden udløbet af 1996 bl.a. på baggrund af den nævnte handlingsplan ville fremsætte de lovforslag, som regeringspartierne finder rigtige og nødvendige vedrørende bl.a. vidnebeskyttelse og bedre efterforskningsmuligheder for politiet.

Det løfte er gentaget i udvalgsbetænkningen over beslutningsforslaget fra den 30. april 1996 og ved flere andre lejligheder.

Det fremgår også af regeringens lovkatalog, der lige er fremlagt i Folketinget, hvor der direkte står omtalt bl.a. forslag om adgang til telefonaflytning i sager om grov vold, forsættelig farefremkaldelse og grove tyverier, adgang til ved de groveste forbrydelser at foretage ransagning uden en umiddelbar underretningspligt, øget adgang til konfiskation i forbindelse med narkokriminalitet og øget vidnebeskyttelse.

Og jeg skal gerne gentage her i dag: Der kommer et sådant lovforslag, der på en lang række områder vil forbedre politiets muligheder for at bekæmpe den organiserede kriminalitet.

Jeg kan derfor helt og fuldt støtte den tidsplan, der er i beslutningsforslaget, og de andre forslag håber jeg på vi får en god og saglig debat om, så vi får lavet de nye regler på den helt rigtige måde.

Dorte Bennedsen (S):

På den oprindelige dagsorden til dette møde i Folketinget var der et forslag fra De Konservative. Det handlede om ekspropriation af rockerehuse, og det var udarbejdet, før forslagsstillerne kendte det forslag, som regeringen nu har fremsat. Det førte da også til, at De Konservative fornuftigt nok trak deres forslag tilbage.

Det samme gør sig desværre ikke gældende med det her forslag, selv om det burde have gjort det.

Dels har forslagsstillerne betænkningen fra 30. april i år om nøjagtig det samme forslag, og deraf fremgår det, at regeringen har forpligtet sig til – som ministeren vist også nævnte – inden årets udgang at fremsætte de forslag, som den finder nødvendige og rigtige til bekæmpelse af organiseret kriminalitet. Og derudover har forslagsstillerne til al overflod også kunnet se det i lovkataloget, hvoraf det samme fremgår.

Med det forslag, som regeringen kommer med senere, vil en række af de initiativer, der er nævnt i B 10, som vi behandler nu, blive opfyldt.

Jeg skal da ikke skjule, at B 10 også indeholder forslag om initiativer, som vi ikke er enige i, men det tror jeg på den anden side ikke kommer bag på forslagsstillerne.

På den baggrund forekommer det mig ret overflødig, at dette forslag er fremsat, medmindre forslagsstillerne har følt et behov for markering. Det er de naturligvis i deres gode ret til, men jeg finder ikke, at det er helt tilstrækkelig grund til, at vi også skal vedtage forslaget.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg opfattede justitsministerens tonefald som meget venligt for ikke at sige inladende, og det vil jeg selvfølgelig kvittere for; men problemet er jo, hvor meget der ligger bag ved det. Ifølge en ny bog så lover og lover mænd jo, og allerede i lovkatologet sidste år lovede man jo, at man ville fremsætte disse forslag sidste vinter. Det blev ikke til noget, og netop derfor fremsatte vi forslagene.

Men det er naturligvis også på baggrund af regeringens tanker i forbindelse med det lovforslag, som vi drøftede i morges, meget vigtigt, at vi nu får listet op, hvad regeringen vil være med til for at få styrket efterforskningen.

Nu siger fru Dorte Bennedsen, at der er ting, man ikke vil være med til. Jeg vil gerne spørge om det her med agenter. Jeg har en artikel fra den 14. oktober 1995, hvor justitsministeren siger, at private skal være agenter mod narkoen. Jeg har én fra den 11. november, hvor justitsministeren siger, at agenter skal fælde narkobagmænd. Jeg har én fra den 20. november, hvor han skriver, at civile agenter er en mulighed – eller én mulighed. Det er artikler, justitsministeren har skrevet, og hvor han går ind for agenter. Så det er vi da ret sikre på at regeringen vil stemme for i år.

Det er vigtigt, at vi nu får forbedret politiets muligheder for at opklare forbrydelser, der drejer sig om rockerkriminalitet og anden organiseret kriminalitet. Det lovforslag, vi har set i morges, er komplet utilstrækkeligt, og vi er meget skuffede over, at vi ikke kunne få ministerens forslag til ændringer af retsplejeloven m.v. ved samme lejlighed. Det synes vi havde været rimeligt, og vi synes stadig væk, det var rimeligt, om vi forhandlede det hele på én gang.

Vi vil have dette lovforslag til afstemning samtidig med regeringsforslaget, så vi kan se, hvad det er regeringen vil og ikke vil.

Bendt Bendtsen (KF):

Jeg behøver ikke at gentage, hvad fru Birthe Rønn Hornbech har sagt om årsagen til, at vi fremsætter dette forslag. Det er jo, fordi det også i den forrige åbningstale blev lovet, at der skulle ske noget i løbet af året. Det er også udtalt gentagne gange til dagspressen i løbet af foråret 1995. Derfor mener vi, at det nu er på tide.

Vi føler egentlig, det er beklageligt, at vi igen er nødt til at fremsætte vores forslag om bekæmpelse af den organiserede kriminalitet og rockerkriminaliteten.

Vi har i dag behandlet forslaget om ophold i rockerborgene. Jeg skal ikke gentage, hvad der er sagt fra konservativ side, men selv om forslaget ikke er verdens bedste, så virker det i nogen grad over for de naboer, der er udsat for den frygt, og det vil sige, at det da trækker i den rigtige retning. Omvendt må vi så også sige, at det jo så flytter kriminaliteten; men vi medvirker gerne til det her, som jeg har sagt tidligere i dag.

Baggrunden for forslaget er jo netop et ønske om at følge op på det i kampen mod den organiserede kriminalitet og rockerkriminaliteten.

Allerede tilbage i marts 1995 pegede ganske kompetente personer – det var Rigsadvokaten, Rigspolitechefen, folk fra Justitsministeriet, Politimesterforeningen, Kriminalforsorgen og politiets organisationer m.v. – på løsninger til vidnebeskyttelse og forbedrede efterforskningsmuligheder for politiet.

Desværre er den stillingtagen udskudt og udskudt, og vi kan efter det foreliggende forvente et noget amputeret forslag i forhold til handlingsplanen. Men med de ændringer, der er kommet i Socialdemokratiet, må der være skabt grobund for, at forslaget nu kan vedtages.

Rockerkriminaliteten er som en kræftbyld på et retssamfund. Denne byld har fået lov at vokse, mens regeringen har siddet tilbagelænet. Vi har længe været klar til operation fra konservativ side, men vi har talt for døde øren. Kampen mellem Hells Angels og Bandidos er ikke en kamp om retten til at dele røde bolcher ud; det burde enhver vide.

Forslaget om beskyttelse af vidner og bedre efterforskningsmuligheder blev stemt ned her i Folketingssalen den 15. maj 1996. Dengang blev vi i en af ordførertalerne beskyldt for hastværk. Det har vi ikke hørt så meget om i dag, men det er ikke mange måneder siden.

Mens også på det punkt, hvor regeringen nedstemte forslaget fra Det Konservative Folkeparti og Venstre, har vi oplevet en ændring, for den-

gang blev vi jo nedstemt med hensyn til skærpeelse af straffen for narkokriminalitet og udvisning af kriminelle udlændinge. Vi må så konstatere i dag, at partierne var fremsynede dengang.

På det her område har man så ændret kursen 180 grader, og det skal man jo roses for i Socialdemokratiet og andre partier, at man er blevet klogere. Derfor kunne der også være tale om, at man var mere fremkommelig, når der er tale om en række af forslag, som en meget kompetent arbejdsgruppe har peget på.

Vi ønsker fra konservativ side bedre beskyttelse af vore vidner. Alle med kendskab til området ved, at vidner flygter fra retssalene eller lider af hukommelsestab, når der er tale om alvorlig kriminalitet, som begås af de før nævnte grupper.

Nu tillader taletiden ikke, at vi kommer ind på alle elementer, men det er nødvendigt, at der bliver taget alvorligt fat på vidnebeskyttelsen, som det er beskrevet i forslaget.

Hertil kommer, at der er behov for at forbedre politiets muligheder for at stille disse mennesker til regnskab for deres handlinger. Vi så også gerne, at efterforskningen kunne styrkes gennem de initiativer, der er peget på i rapporten.

Vi kender ikke helt det kommende regeringsforslag, men her er der jo ikke tale om at anvende civile agenter, så vidt jeg er orienteret. Der er heller ikke tale om, at anonyme vidner kunne anvendes i helt specielle, alvorlige sager.

Vi bakker fra konservativ side op om straf for vidners angivelse af urigtige alibier til politiet, øget adgang til telefon- og rumaflytning i grove volds- og tyverisager, lovregler om hemmelig ransagning og om omvendt bevisbyrde ved konfiskation af narkotikaudbytte. Sidstnævnte har man nævnt i statsministerens lovkatolog.

Men hvorfor skal vi blive ved med at vente på disse tiltag? I ventetiden er kræftbylden på retssamfundet vokset, og det har også betydet, at justitsministeren har forceret en lovgivning på området med et forslag, som vi har bakket op, men som grundlæggende ikke løser problemerne. Det har vi sagt tidligere. Det gælder ikke kun om at fratage rockerne deres opholdssteder. Det gælder også om at fratage dem mulighederne for at operere i det kriminelle miljø.

Fra konservativ side ønsker vi at tage fat ved ondets rod, når problemerne kommer. Handlingsplanen kan vi fra konservativ side bakke op.

Margrete Auken (SF):

Jeg kan nu godt forstå, at Venstre og De Konservative ikke har trukket det her forslag tilbage i modsætning til det med ekspropriation, for der står virkelig noget helt andet i det. Og jeg er da i og for sig enig med Venstre og De Konservative i, at regeringen har sagt noget andet end det, der står i det her forslag.

Jeg vil så henholde mig til, at statsministeren og den socialdemokratiske ordfører i går forsikrede, at Socialdemokratiet ikke havde ændret ved sin retspolitik. Det vil jeg godt gentage her, for det er jo det, vi andre klamrer os til, når vi skal være trygge ved at arbejde videre med en række af de initiativer, der skal tages også i forbindelse med den organiserede kriminalitet: at vi ikke pludselig bliver underløbet af en regering, som tillader kriminelle metoder inden for politiet. Det er faktisk det, som jeg kan høre at Venstre og De Konservative mener vi nu skal til.

Jeg skal om lidt komme til, hvad det er for noget, men vi kender jo forslaget, og jeg har i og for sig ikke så mange bemærkninger til selve forslaget ud over, at jeg lige igen vil understrege, at der er en del af de ting, som De Konservative og Venstre foreslår her, og som regeringen også har foreslået, som vi godt kan være med til. Vi har sagt, hvad det er, og det kan også godt være, der er mere. Det skal jeg ikke kunne sige. Det gider jeg næsten ikke gå ind på nu.

Jeg vil godt lige tage fat på de dér civile agenter. Nu havde vi her for et par uger siden TV 2 ude i tæt samarbejde med politiet på Vesterbro om aktionerne på Vesterbro; hvem der nu end havde sørget for, at hinanden var der, så var i hvert fald hinanden på plads, det må man sige. I de dage var der virkelig solid mediedækning i TV 2.

Men dagen før – jeg ved ikke rigtig, om det var, fordi det var kikset i programsætningen hos TV 2 – havde Fak2eren faktisk et program om civile agenter. Og jeg begriber simpelt hen ikke, at Venstre og De Konservative ikke fulgte med i det program også, for der kom man til at se, hvad der skete.

Dér stod vi simpelt hen med en sag, hvor man kunne spørge: Hvem var det, der vandt over hvem? Tydeligvis vandt politiet ikke over de kriminelle, men noget kunne tyde på, at de kriminelle havde fået stor, stor indflydelse inde hos politiet.

Den hollandske sag var selvfølgelig skandalen over alle skandaler; det tror jeg alle er klar over. Derudover havde vi faktisk en sag, som

får os andre til at sige, at vi også bliver nødt til at kigge på meddelersagen, for når det viste sig, at den, der fungerede som meddeler, efterhånden var blevet en politibeskyttet pusher på Vesterbro, så havde vi et problem.

Jeg ved godt, at sagen er stoppet nu, osv., men det er vigtigt, at sådan nogle ting bliver sagt, for jeg er overbevist om, at ingen – jeg vil ikke sige i regeringspartierne, men i regeringen og blandt de retspolitiske ordførere, der har med de her sager at gøre – kunne drømme om at åbne op for en sådan kriminalisering af politiet.

Det her er ikke nogen kritik af politiet. Politiet har heller ikke i anden omgang bedt om at få det her, og politiet har været med til at advare imod det i en række tilfælde. Det ved jeg. Det er ikke alle i politiet, men jeg ved, at de også har sagt det, så det skal ikke opfattes som en beskyldning, for politiet er klar over, hvor vanskeligt det er at have med at gøre.

Jeg vil bare sige, at jeg glæder mig over, at vi i går fik så klare forsikringer fra regeringen, fra statsministeren, om, at der ikke var sket noget skred. Jeg var bange inden, det skal jeg blankt indrømme, men jeg synes, at forløbet i går og også i dag har vist, at min bekymring har været ubegrundet.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg vil såmænd gerne medgive fru Margrete Auken, at det er mange forslag, der skal behandles i dag. Der er derfor meget at sætte sig ind i, og derfor kan det være svært at få alle detaljer med.

Men da det her altså er en genfremsættelse, vil jeg godt gøre opmærksom på, at når fru Margrete Auken siger, at selv ikke politiet – eller i hvert fald ikke ret mange – ønsker civile agenter, så kan jeg konstatere, at arbejdsgruppen anbefalede civile agenter, og i den gruppe sad Rigspolitichefen, Politidirektøren i København, Politimesterforeningen, Dansk Kriminalpolitiforening og endelig Dansk Politiforbund. Det vil sige, at samtlige de organisationer og chefer, som politiet har, sammen med embedsmænd fra Justitsministeriet enstemmigt anbefalede, at civile agenter blev en mulighed.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg tror, at politiet i modsætning til enkelte ordførere herinde er i stand til at blive klogere.

Jeg mener, at bl.a. den udsendelse, der var, og det, der er sket i Holland, som er blevet meget, meget tydeligt siden, selvfølgelig vil gøre indtryk i store dele af politiet. Vi hørte selv Stevns i den udsendelse være meget, meget ikke håndfast og klar, men alligevel sådan, at man ikke kunne tage fejl af, at det, han havde været med i dér, ikke var hans kop te. At det ikke gør indtryk i Venstre og De Konservative, kan selvfølgelig bedrøve mig, da jeg holder af mine medmennesker, men det kan ikke rigtigt overraske mig.

Bjørn Elmquist (RV):

Så er vi nået til det store dyr i åbenbaringen, i hvert fald at dømme efter åbningsdebatten i går, for da fik vi jo under den almindelige debat ustandselig at vide, at det forslag, som justitsministeren annoncerede om tilhold – lad os kalde det det i al korthed – ikke var tilstrækkeligt. Næh, det, der ville batte noget, var, hvis K's og V's forslag samtidig blev gennemført.

Og hvad står der så i K's og V's beslutningsforslag? Der står, at der inden udløbet af året skal fremsættes nogle lovforslag. Ja, det skulle nok batte! For at sige det ligeud: Sikke en gang øregejl – hvis man må bruge sådan et ord, fru formand, men som det ligger her, hvorfor så ikke?

Justitsministeren har adviseret, at der kommer forslag og formentlig længe inden årets udgang, så det er da godt nok. Og jeg kan da også bekræfte, at vi flittigt og ofte forhandler om disse ting i regeringspartierne; det er jo ikke bare et spørgsmål om de politiske forhandlinger, men også et spørgsmål om afklaring af nogle ting.

Som jeg erindrer foråret og vinteren, så kørte der et par sager både for domstolene og i statsadvokaturen – jeg tror, det var på Sjælland – som havde at gøre med disse ting, nemlig anvendelsen af agenter og deslige, meddelere, informanter, på narkoområdet. Der skulle finde nogle afklaringer sted, og det har været medvirkende til, at der ikke er kommet noget udspil endnu.

Men jeg vil da gerne, hvis vi skal gå ned i detaljerne, sige, at der er ting og sager i det her, som efter overskrifterne at dømme er helt o.k. for os. Man kan jo ikke sige, at der er meget substans i det her forslag. Der er ikke noget om, hvor det skal stå i retsplejeloven, og hvordan det skal passes ind i alt det andet, altså det rugbrødsarbejde, som selvfølgelig skal udføres.

Jeg vil undskylde udtrykket over for Justitsministeriet, og jeg må så også sige, at det er meget kvalificeret rugbrødsarbejde, det udfører, og det er immervæk fint rugbrød – eller måske endda sigtebrød – som skal laves. Det er ikke klaret ved at smække et forslag som det her på bordet, selv om jeg da godt kan se, at det er et privilegium for nogle oppositionspartier at gøre det, men der er altså mangt og meget, der skal ordnes, inden vi kan sige, at det er hjemme, og inden politiet kan bruge det i sin efterforskning.

Der er et par punkter, som Det Radikale Venstre helt klart vil melde fra over for. Det har vi også gjort ved tidligere lejligheder, og vi har også gjort det offentligt. Vi vil således ikke kunne medvirke til at give mulighed for at anvende civile agenter i efterforskningen af alvorlige strafbare handlinger. Det kan og vil vi ikke.

Så har jeg også noteret mig det, der står om anonyme vidner. Det fremføres ikke direkte her, men man annoncerer, at det vil komme. Det er også et af de punkter, hvor vi klart må sige fra.

Fru Margrete Auken var også lidt inde på det. Der er nemlig nogle af os, der bliver skældt ud for kun at tænke på forbryderne. Det er noget sludder og vrøvl. I denne sag handler det i hvert fald for os om at beskytte både politiet og samfundet.

Vi vil fortsætte med at have et politi med integritet. Vi vil ikke have, at der er risiko for, at det er forbrydermiljøet, der vinder indpas i politiet. Politiet eller de politifolk, der siger, at de er tilhængere af at anvende civile agenter – det er ikke politiet generelt – mener, at politiet på den måde kan komme ind og få en viden om og der- ved måske lidt bedre kunne styre, hvad forbrydermiljøet foretager sig.

Det lyder jo meget fint, men der er meget, der tyder på, at de steder, hvor man har forsøgt det, går det den anden vej. Så er det forbrydermiljøet, der vinder indpas i politiet. Det er der ingen af os, heller ikke forslagsstillerne, der vil have. Det kan jeg ikke forestille mig. Dét, hvor vi så har vores uenighed, er, om det vil gå sådan, og det er altså vores klare opfattelse, at det vil det.

Nu havde hr. Helge Adam Møller, der er ordfører for forslagsstillerne, og jeg en diskussion for et par dage siden i Indenrigsmagasinet i DR 1, hvor hr. Helge Adam Møller sagde til mig, at jeg var en hykler. Det skal han da være velkommen til at sige, hvis han mener det. Og det var jeg, fordi jeg fra denne talerstol engang i begyndelsen af 1980'erne – eller var det i midten af 1980'erne – som ordfører for et andet parti skul-

le have forsvaret tanken om civile agenter. Jeg kan ikke huske den præcise ordlyd. Jeg har ikke engang orket at slå det op, det må jeg sige ligeud, for så vigtigt er det heller ikke.

Men der var altså folk, som en overgang troede, og jeg har måske også ment det, at det her kunne være en vej. Siden da har der altså været en udvikling i de lande, der har forsøgt at anvende det, der gør, at vi på det bestemteste må advare imod, at sådan noget skulle blive indført her i Danmark.

Jeg synes, at vi skal afslutte debatten med at love hinanden, at vi, når justitsministeren får fremsat sine forslag, i Retsudvalget og i denne sal prøver at arbejde i retning af, at dér, hvor vores cirkler dækker hinanden – de kan ikke dække hinanden totalt, men der er ganske store områder, hvor vores partiers holdninger til de her ting er sammenfaldene – gennemfører vi tingene i stedet for at lade vores uenighed om disse spændende polemiske emner bremse hele den videre færd.

Kirsten Jacobsen (FP):

Fremskridtspartiets interesse er at beskytte borgerne og give politiet de bedste nødvendige redskaber til opklaring af forbrydelserne samt at sikre, at vidner tør vidne og ikke er bange, fordi de ikke kan få lov til at vidne i anonymitet.

Når disse ting er sagt, skal jeg kun sige, at det er direkte genfremsættelser fra sidste år, og vores retspolitiske ordfører, hr. Tom Behnke, gav på det tidspunkt klart udtryk for, at vi støttede forslagene hundrede procent. Det gør vi også nu. Jeg kan ikke sige det bedre, end hr. Tom Behnke sagde det, da det blev behandlet sidste gang, og jeg vil henvise til de bemærkninger, der dengang blev sagt fra Fremskridtspartiets side; det gælder både B 10 og B 11.

Helge Bo Jensen (EL):

»Jeg mener ikke, at man med nogen rimelighed og på baggrund af flere års politiarbejde kan påstå, at der er tale om organiseret kriminalitet. Og i øvrigt mener jeg slet ikke, vi har en organiseret kriminalitetsstruktur i Danmark.«

Disse ord er ikke mine, og de er ikke resultatet af mine egne erfaringer, for jeg er ikke politimand. Det var chefkriminalinspektør Per Larsen, som den 23. juli i år udtalte disse ord om den organiserede kriminalitet i Danmark. I modsætning til mig ved Per Larsen noget om problemerne, og jeg mener, det er interessant at høre på folk, der ved noget om det, de taler om,

ikke fordi man altid skal være enig med dem, eller fordi man bare skal give dem ret, fordi de har en erfaring, men alligevel.

Når vi så her i dag diskuterer, hvordan man bekæmper den organiserede kriminalitet, og gør det med udgangspunkt i det her genbrugsforslag, som allerede blev nedstemt i foråret, så er det efter vores mening vigtigt at sætte de midler, der indgår i forslaget, i forhold til de problemer, som de er tiltænkt at skulle løse.

I det forslag, som V og K har genfremsat, er der én eneste ting, som vi klart kan støtte: at der skal forskes mere i organiseret kriminalitet. Det er åbenbart tydeligt, at vi har et problem dér. Der er brug for at få forsket noget mere i organiseret kriminalitet, således at vi kan få en diskussion på et grundlag, som er gennemarbejdet.

Og at der er brug for sådan en analyse, viser den officielle rapport, som Danmark har udarbejdet til det irske EU-formandskabs rapport om situationen vedrørende organiseret kriminalitet i EU i 1995. De allerførste linjer i denne rapport lyder nemlig:

»Der er ikke i Danmark udarbejdet en egentlig definition af begrebet organiseret kriminalitet. Som følge heraf er det ikke muligt at give en detaljeret situationsbeskrivelse vedrørende omfanget af organiseret kriminalitet.«

Rapporten er udarbejdet af Rigspolitechefen.

Holder man disse betragtninger op mod beslutningsforslagets bemærkninger om, at den organiserede kriminalitet er et af tidens væsentligste kriminalitetsproblemer, så er det tydeligt, at der er noget, der ikke stemmer.

Under åbningsdebatten gjorde vores ordfører, fru Jette Gottlieb, rede for vores principielle holdning til flere af de forslag, som ligger i V og K-forslaget. Lad mig her blot fremhæve to elementer, som efter vores opfattelse – og som flere andre ordførere også har været inde på – udgør helt fundamentale angreb på den almindelige retsbeskyttelse, nemlig brugen af civile agenter og brugen af anonyme vidner.

Med hensyn til de civile agenter forstår jeg godt, at politiet gerne vil have udvidede magtmidler, for det vil kunne bringe dem ind på land, efter at de, som man kunne se i TV 2's udsendelse for nogle uger siden, har været langt ude at svømme i en række tilfælde, hvor de har brugt agenter på en måde, som har været uhyre tvivlsom. Ved at få mulighed for at hverve ikke-politifolk til at arbejde for sig håber man velsagets, at disse ubehagelige situationer kan undgås.

Men som netop udsendelsen i TV 2 viste og ikke mindst de meget katastrofale erfaringer, som det hollandske politi har gjort i den såkaldte Operation Delta-affære, er det ikke særlig betryggende at vide, at det, man kan komme ud for med det her forslag, og det, det kan risikere at udvikle sig til – som det er sket i Holland – er statsstøttet narkohandel.

Med hensyn til brug af anonyme vidner blot det, at det er helt uacceptabelt i et retssamfund, at en anklaget ikke skal kunne forsvare sig mod de anklager, som kan sende ham eller hende i fængsel, fordi de er afgivet af en person, som ikke er kendt af hverken den anklagede eller forsvareren. Det vil åbne en afgrund af mistanke om og vel også reelle muligheder for, at uskyldige dømmes, og det skaber en afgørende mistillid til retssamfundet.

Begiver vi os ad den vej, så er grundlaget lagt for en udhulning af den grundlæggende retssikkerhed, og det deltager Enhedslisten naturligvis ikke i.

Arne Melchior (CD):

Hvis jeg havde været ordfører for forslagsstillerne, så ville jeg efter at have hørt ministerens svartale være gået herop og sagt, som Vorherre en gang imellem er så venlig at sige til mig, desværre ikke ofte nok: »Din bøn er hørt, min søn, glæd dig!« Jeg synes, ministerens svar var så imødekommende, som nogen kan forvente, og jeg er tryk ved, at forhandlingerne om, hvordan et sådant bebudet lovforslag skal komme til at se ud, ligger i de hænder, hvor de ligger. Det er CD tryk ved.

Og så skal jeg ikke forsinke denne debat yderligere.

Pia Kjærsgaard (DF):

Forslaget er et led i at komme den tiltagende rockerkriminalitet til livs. Frygt for repressalier afholder vidner, der skal vidne mod rockere, fra at give fremmøde og vidne, hvorfor forslagsstillerne ønsker, at vidner til kriminalitet skal kunne sikres anonymitet, så disse ikke skal leve i frygt for repressalier.

Dansk Folkeparti mener, at man skal have lov til at bruge anonyme vidner, selvfølgelig med varsomhed, men det er holdningen, at muligheden for at vidne anonymt kan være nødvendig for at sikre en højere opklaringsprocent af kriminelle handlinger, herunder voldssager.

Endvidere ønskes det, at politiet får mulighed for at anvende civile agenter i sit arbejde for at

opklare kriminalitet. I kampen for at få en større opklaringsprocent er der ingen tvivl om, at civile agenter vil være til stor gavn for politiet.

Det er muligt, regeringen kommer med et egentligt lovforslag – det er da rigtigt, at ministeren umiddelbart lød imødekommende – og derfor har afvist dette forslag, men Dansk Folkeparti vil stemme for dette forslag, selvfølgelig for at lægge pres på regeringen, da vi måske nok har en lille mistanke om, at regeringens forslag ikke bliver så omfattende, som man kunne håbe på.

Indtil videre støtter vi dette forslag, som vi kan forstå kommer til afstemning.

Helge Adam Møller (KF):

Både ministeren og flere af ordførerne har været inde på, hvorfor søren vi nu igen fremsætter dette forslag. Ministeren siger: Jeg har jo den 28. marts i år lovet, at regeringen vil fremsætte de forslag, vi finder er rigtige og nødvendige.

Det er helt rigtigt, at det sagde ministeren her fra talerstolen, men hvis man et antal gange har sagt noget fra talerstolen og lovet Folketinget noget, men så ikke holder det, bliver vi mistænksomme, og jeg må gøre opmærksom på, at ministeren lovede nøjagtig det samme i maj 1995. Da sagde ministeren fra Folketingets talerstol til alle os, der sad her, de fleste var de samme som nu: Jeg fremsætter de nødvendige og rigtige forslag i løbet af efteråret 1995.

Det gjorde justitsministeren ikke, men så kom statsministeren, og han skulle da vel være den mest troværdige af regeringens medlemmer i dette kongerige, på talerstolen her sidste år og holdt sin åbningstale, og i den skriftlige del af lovkataloget, Folketingstidende 1995-96, s. 17, der stod, at regeringen fremsætter i denne folketingsssamling – som altså udløb for nogle dage siden – lovforslag på baggrund af det.

Hvad skete der? Statsministeren afgav et løfte. Statsministeren brød sit løfte. Nu afgiver justitsministeren et nyt løfte og siger: Jeg har jo sagt, det kommer. Kan vi tro på det denne gang? Hvad giver os anledning til at tro, at det er rigtigt denne gang, når både statsministeren og justitsministeren tidligere har brudt løfter på nøjagtig det samme område. Men vi håber, som vi også håbede for halvandet år siden, at det bliver holdt, for det, der har præget denne sag, er jo en fuldstændig enestående langsommelighed og en enestående ulyst til at foretage sig noget som helst.

Hr. Bjørn Elmquist prøvede at give en forklaring på det. Han sagde: Der mangler jo alt rugbrødsarbejdet. Det er jo ikke nok bare at lave et beslutningsforslag på 15 punkter og så sige, at derudfra skal regeringen udarbejde lovforslag. Det er rigtigt, at det bestemt er lettere at lave et beslutningsforslag end et lovforslag, men jeg må gøre opmærksom på, at justitsministerens forgænger jo nedsatte arbejdsgruppen, hvor der sad et antal embedsmænd fra Justitsministeriet, fra Rigspolitichefen, fra anklagemyndigheden og fra Direktoratet for Kriminalforsorg. Det var dem, der kom med disse 15 vel gennemarbejdede forslag i marts 1995, hvor der står paragraf for paragraf, om det er straffeloven, retsplejeloven, eller hvad det er, der skal ændres.

Jeg kender ganske mange embedsmænd ovre i Justitsministeriet; jeg er én af dem, og jeg tror vi er mange, der stadig væk har meget stor respekt for deres arbejde og dygtighed, og jeg håber, at det fortsat vil være sådan, at det er de dygtigste jurister, man samler derovre. Derfor tror jeg godt, jeg kan sige, at en række af de her 15 forslag kunne laves på en eftermiddag af yngste fuldmægtig i Lovafdelingen. Det at ændre strafferammen fra 6 til 4 år, for at der kan gives tilladelse til telefon- og rumaflytning, kan den yngste fuldmægtig lave. Og kontorchefen kan såmænd i løbet af resten af dagen lave et forslag, der giver mulighed for en ændring, så bandedemlemmer udelukkes fra retsmøder.

Hvad kræver hemmelig ransagning? Det kræver vel én kontorchef i én dag, men da heller ikke mere, og straf for, at vidner opgiver urigtige alibier til politiet, kræver igen maksimalt én kontorchef i én dag.

Langt de fleste af disse forslag er noget, der kan laves på én dag af enhver dygtig jurist ovre i Justitsministeriet, så det er altså ikke det, at man ikke har kunnet lave det, men fordi man ikke har haft den politiske vilje til det. Det må jo også være helt klart, når justitsministeren selv tidligere har lovet, at man kunne lave det i løbet af sommeren og have det færdig i efteråret, og det var altså i maj måned, han lovede det. Man gjorde det ikke, så der har ikke været den politiske vilje.

Godt, nu siger man så, at man vil gøre det, men man vil jo ikke gøre det hele. Igen synes jeg, det er vigtigt at fastslå, at det ikke er forslag, som Venstre og De Konservative har siddet og drømt om. Det er forslag fra en arbejdsgruppe, som Justitsministeriets egne folk har siddet i.

Fru Dorte Bennedsen siger, at de kan støtte mange af initiativerne, men fru Dorte Bennedsen siger ikke, hvad det er for nogle, de ikke kan støtte.

Hr. Bjørn Elmquist var lidt mere konkret og sagde klart og tydeligt: Civile agenter, nej. Jeg kan for øvrigt oplyse hr. Bjørn Elmquist om, at det støttede han den 13. februar 1985, så kan hr. Bjørn Elmquist selv gå hen og se, hvad det var han sagde. Det er fair nok, at man kan skifte mening, og man behøver ikke være enig. Jeg accepterer, at man skifter mening.

Anonyme vidner vil hr. Bjørn Elmquist heller ikke være med til. Det vil Enhedslisten heller ikke. Der skal jeg lige gøre Enhedslistens ordfører opmærksom på, at hvis man indfører anonyme vidner, som der faktisk var et antal af Strafferetsplejerådets udvalgsmedlemmer, der anbefalede i midten af 1980'erne, betyder det skam ikke, at forsvareren ikke får navnet. Det er den tiltalte, der ikke får det. Forsvareren, dommeren og anklageren kender selvfølgelig navnet på vidnet – og så for øvrigt vidnet selv. Det var dét.

Jeg har sådan ligesom fornemmet, hvad det er, man ikke vil være med til. Jeg vil da godt bede om, at man overvejer utrolig meget, om eksempelvis tilfældighedsfund ikke skal med; jeg kan ikke se, det står i lovkatologet, og det forekommer mig helt grotesk. Vi tager en direkte sag, hvor politiet har fået en dommerkendelse på, at det må aflytte to rockere i forbindelse med meget grov narkokriminalitet. Strafferammen er over 6 år. Politiet aflytter disse to rockere og optager alt på bånd. Under samtalen mellem de to rockere siger den ene pludselig til den anden: For øvrigt er vi ved at løbe tør for de panserværnsraketter, vi stjæl ovre i Sverige for 2 år siden – og det er jo situationen i dag. Så siger den anden: Jamen jeg ved, at de nede på Antvorskov Kaserne har et depot ude i skoven, dér kunne vi måske skaffe nogle. Det lyder søreme godt, siger den første, lad os få Brian og Sten med, og lad os mødes og aftale det nærmere. Så bliver telefonsamtalen cuttet, men politiet har det alt sammen på bånd.

Det er udelukket efter gældende regler, at det kan bruges som bevis i retten, for strafferammen er op til 4 år, og tilfældighedsfund kan kun anvendes, hvis strafferammen er op til 6 år. Så selv om man stjæler en kampvogn eller aftaler, at man vil gøre det, kan det ikke bruges som bevis. Sådan er retstilstanden, og det har vi ønsket ændret. Igen: Det kan en almindelig afdelingschef lave på 3 timer.

Så til sidst: Civile agenter. Jeg kan forstå, der er nogle, der er imod det. Jeg vil godt gøre opmærksom på, at det altså igen var en fuldstændig enig arbejdsgruppe med alle embedsmændene fra Justitsministeriet, alle embedsmændene fra Politimesterforeningen, Rigspolitichefen, embedsmænd fra Rigsadvokaturen og fængselsvæsenet, der foreslog det for 1½ år siden.

Ud over det skal det måske også lige nævnes, at i Strafferetsplejeudvalget bestående af 7 medlemmer – det er dem, der sidst har udtalt sig om det her, og det var i midten af 1980'erne – var to dommere, en landsdommer og en byretsdommer, en forsvarsadvokat og en professor, dr.jur. Hans Gammeltoft-Hansen, den nuværende ombudsmand. Alle syv medlemmer udtalte i enighed, at politiagenter skulle der selvfølgelig være mulighed for, og der skulle også være mulighed for i særlige tilfælde at anvende civile agenter. Så jeg synes nok, at når en enig arbejdsgruppe og et enigt Strafferetsplejeudvalg siger, at langt mere kriminalitet kan opklares på denne måde, skal man være meget stærk i troen og meget stærkt ville beskytte de kriminelle for at sige nej.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Først vil jeg gerne sige tak til hr. Helge Adam Møller for de pæne ord om medarbejderne i Justitsministeriet. Det er korrekt, at de er både uhyre dygtige og uhyre flittige. Jeg tror ikke, der er ret mange mennesker, der arbejder så mange timer, som de rent faktisk gør.

Men det forslag, vi taler om her, er altså ikke slet så enkelt at lave, som hr. Helge Adam Møller siger. For at få et helt logisk system bygget op om disse ting bygger det dels på tre betænkninger fra Strafferetsplejeudvalget, dels på planen om organiseret kriminalitet, så det er altså en lidt mere omfattende ting. Men jeg vil da gerne sige, at tilfældighedsfund også indgår i de overvejelser, der gøres om det.

I øvrigt vil jeg gerne sige om meddelere og agenter, at jeg ikke tror, at nogen i politiet i og for sig forestiller sig, at det, man kalder agenter, infiltration og den slags ting i rockermiljøer, overhovedet har nogen interesse. Det tror man ikke på kan være virksomt i Danmark.

Det, der er tale om, er, hvor grænsen går mellem en meddeler og en agent, når der f.eks. er tale om en narkoforsendelse. Det trænger til at blive præciseret, hvad der er det ene, og hvad der er det andet. Højesteret afsiger mig bekendt

den 28. oktober, altså i denne måned, en dom vedrørende den problemstilling, og det ville være rart at have Højesterets dom med i de vurderinger, vi må foretage. Som det er fremgået af pressen, har der været usikkerhed om meddelelser og det, nogle kalder agent, og jeg tror, det vil være til glæde for os alle, at det præciseres i lovgivningen, så der ikke behøver at være denne tvivl.

Så vil jeg blot sige, at vi vil leve op til V's og K's tidsplan endda så fuldt og helt. Jeg regner med, at vi kan komme i november måned, men det er faktisk et ret stort arbejde.

Vi har gjort meget for at bekæmpe rockerkriminaliteten, men desværre fortsætter den, derfor må vi gøre mere, og det er vi parat til. Men lad mig dog bare nævne, at politiet allerede har varetægtsfængslet en række personer på grund af de tilfælde af rockerkriminalitet, der har været. Der er nedsat en styregruppe, der også ser på pengene. Der er efterforskningsenheder på tværs af politikredsene. Der er intensiveret overvågning. Der er sat et internationalt politisamarbejde i gang, og så længe dette modbydelige problem består, arbejder vi stadig væk med det.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg må sige tillykke med underholdningsværdien. Den var høj, det gik rask over scenen, og hvis det også kunne gå lige så rask over scenen, som hr. Helge Adam Møller mente, med at udforme disse paragraffer, kunne jeg jo fristes til at spørge, hvorfor man så egentlig ikke har gjort det i dette forslag. Hvorfor har man ikke lavet det til et egentligt lovforslag i stedet for at lave et sæt beslutningsforslag, så kunne vi have listet op, hvor det skulle stå i paragrafferne og alt det der?

Jeg er overbevist om, at den enkelthed, som hr. Helge Adam Møller omtaler, ikke holder stik. Tager man den fremstilling, der var af, hvad tilfældighedsfund er, fik man jo nærmest det indtryk, at hvis bare man havde nævnt i en telefonsamtale, som så blev aflyttet af andre årsager, at nu ville man gå ud og stjæle en panservogn, kunne man slippe af sted med at stjæle panservognen, uden at det kunne straffes. Sådan er reglerne om tilfældighedsfund ikke.

Det sidste: Man får indtryk af, når man hører hr. Helge Adam Møller, at hvis bare der er et enigt ekspertudvalg, der har anbefalet et eller andet, uanset hvem ekspertudvalget så består af

– hvis det nu kun er repræsentanter for politi-myndighed, anklagemyndighed og justitsministeren – skal vi i Folketinget klappe hælene sammen og sige javel, og så skal vi vedtage det ved tre afstemninger, og så bliver det en del af lovgivningen. Vi er dog immervæk indvalgt på nogle politiske programmer, og ligesom hr. Helge Adam Møller har et program, der siger lov og orden, har vi i andre partier nogle andre prioriteringer, og det er en politisk forsamlings opgave at tage stilling dertil og ikke bare uden videre sige, at det var der et enigt udvalg, der syntes kunne være en god idé.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Først lige tak til justitsministeren, fordi vi får en udredning af spørgsmålet om meddelere og agenter, for der er altså nogle grimme gråzoner, og det viste den dér udsendelse jo også. Det har man også været opmærksom på i et stykke tid, og jeg tror også, at vi skylder politiet at få nogle klare retningslinjer.

Så vil jeg lige sige til hr. Helge Adam Møller, at jeg nu faktisk har fået bragt den dér betænkning fra 1984 over og igen har læst den igennem. Hvis hr. Helge Adam Møller gjorde det samme – og det vil jeg faktisk anbefale ham, selv om det ikke er smadderskæg læsning – vil han kunne se, at de betingelser, et enigt udvalg opstiller, er så skrappe, at det næsten ikke er muligt at anvende dem. Så sker der oven i købet det, at Hans Gammeltoft-Hansen sammen med Ove Hansen udgør et mindretal, der vil have det præciseret yderligere, sådan at jeg har fundet frem til, at det nok nærmest vil være umuligt. Når man ikke dengang ville afvise det, var det, fordi der havde været et enkelt eksempel med en amerikaner fra DEA, altså Drug Enforcement Agency, som havde lavet et fremragende stykke arbejde på det tidspunkt, og det var sådan det, man tænkte på.

Jeg tror ikke, at nogen af disse mennesker i dag ville anbefale, at man gør det, når man har set, hvordan sagerne har udviklet sig, og ikke mindst de erfaringer, man har fra Holland. Men jeg vil foreslå hr. Helge Adam Møller, at han spørger Ib Dalgas Rasmussen, som var formand for udvalget; han kommer til vores høring på mandag, og det vil være en glimrende lejlighed til at spørge ham om det.

Han var formand, og han var bag det flertal, som sagde, at det var på de og de betingelser – og det er altså betingelser, som er betydelig

skrappere, end hr. Helge Adam Møller er klar over – at det kunne lade sig gøre. Jeg tror ikke, at han ville støtte det i dag.

Man har ret til at blive klogere, sådan som jeg mener at politiet er blevet, og som jeg egentlig også mener at hr. Helge Adam Møller ved opbydelse af alle sine kræfter ville være i stand til.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg hører den nuværende justitsminister sige, at han har de bedste jurister. Det sagde også justitsminister Orla Møller. Det er jeg enig i.

Men hvorfor skal det så tage så lang tid at komme med det lovforslag, som var annonceret i sidste års lovkatalog? Var det løgn, det, der stod i lovkataloget sidste år? Vil ministeren forklare, hvorfor det ikke blev til noget?

Og hvordan kan man komme her til morgen med et lovforslag, der bryder med grundlæggende retsprincipper? Det har man strikket sammen på 3-4 dage. Hvordan vil ministeren så forklare, at man efter 2 år ikke har kunnet strikke det andet lovforslag sammen, når man har de bedste jurister i landet?

Vi venter spændt på svaret. Svar udbedes!

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Både hr. Bjørn Elmquist og fru Margrete Auken var inde på, at selv om et antal kloge mennesker eller et udvalg anbefalede et eller andet – her specielt civile agenter – behøvede man selvfølgelig ikke være enig. Nej, det gør man da ikke. Men jeg bruger med vilje dette, og jeg nævner, hvem det er, der sidder i det, fordi jeg synes, det er et utrolig bredt sammensat udvalg. Jeg kan huske, da vi forhandlede det i foråret, at jeg nævnte, at der altså sad folk fra Justitsministeriet, anklagemyndigheden, politiet osv.

Så tror jeg, det var hr. Bjørn Elmquist – der var i hvert fald en anden ordfører – der sagde: Jamen der medvirkede jo ikke nogen strafferets eksperter, og der var jo ikke nogen advokater. Det er derfor, jeg udtrykkelig har gravet det frem og nævnt ved navns nævnelse, hvem der sad i Strafferetsplejeudvalget. Og der var altså både en landsdommer, en almindelig dommer, en professor og den nuværende ombudsmand osv. osv. Der sad altså al den ekspertise, man manglede sidst.

Og når fru Margrete Auken nærmest gør det til, at de i virkeligheden ikke anbefalede civile

agenter, så må det vist være historieforfalskning. Man kan bare læse betænkningen; dér står der klart og tydeligt, at det skal være en mulighed, og det anbefaler de alle syv, og det er jo også citeret her i beslutningsforslaget.

De anfører også, i hvilke tilfælde det skal være, og det er da rigtigt, at der skal ganske meget til: For det første skal det selvfølgelig kun ske efter en domstolsafgørelse og kun ved en særlig bestyrket mistanke, kun når andre efterforskningsskridt ikke er egnede og kun ved lovovertrædelser, hvor strafferammen er over 6 år, ja, ja, men der vil da stadig væk være nogle tilbage.

Så lad være med at bortforklare det med, at de ikke mente, hvad de skrev, for det gjorde de, og at det ikke var et enigt udvalg, for det var det.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det er ikke af hensyn til hr. Helge Adam Møller, at jeg går herop, for jeg har opgivet, at noget skal sive ind dér nu, men det er altså af hensyn til resten af Folketinget.

Det var ikke bare under hvilke vilkår, men det var også, hvilke personer der kunne bruges, og det er dér, det strammes gevaldigt ind, og hvor det bliver strammet yderligere af de to, som var i mindretal, og jeg er overbevist om, at de vil sige, at der er ingen af dem, der har kunnet komme på tale nu, som kan blive omfattet af det dér.

Jeg synes altså, at hr. Helge Adam Møller skal respektere, at de mennesker har gjort sig umage, og da de samtidig er mennesker med omtanke, så vil jeg foreslå hr. Helge Adam Møller, at han på mandag spørger Ib Dalgas Rasmussen, om han støtter forslaget om at bruge civile agenter på baggrund af den viden, man har fået siden hen. Jeg ved det ikke, men jeg gætter på, at han meget klart siger nej.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg går ud fra, at vi taler om den Ib Dalgas Rasmussen, der er medlem af SF's retsudvalg. Det er vist ikke nødvendigt at spørge.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 11:

Forslag til folketingsbeslutning om en mere effektiv afsoning i fængsler og arresthuse og oprettelse af fængsler for stærke fanger.

Af Birthe Rønn Hornbech (V) og Helge Adam Møller (KF) m.fl.
(Fremsat 3/10 96).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Ligesom i tilfældet med beslutningsforslaget om organiseret kriminalitet er der tale om en stort set uændret genfremsættelse af et beslutningsforslag fra sidste samling, som blev nedstemt af et flertal.

Under førstebehandlingen af det tidligere beslutningsforslag kommenterede jeg forholdsvis detaljeret de 20 punkter i forslaget. Jeg skal derfor ikke i dag gentage mine kommentarer, men blot nøjes med at konstatere, at der på en lang række af de punkter, som beslutningsforslaget omfatter, allerede er taget initiativer.

Siden er der også taget nye skridt. Således indeholder forslaget om ændring af loven om euforiserende stoffer, som vi har behandlet her i dag, en udbygning af antallet af kontraktfængselsafdelinger. Der foreslås én yderligere i det åbne system og én yderligere i det lukkede system.

Jeg kan ikke gå ind for alle punkter i planen, men vi arbejder med mange af dem, og jeg må

derfor ligesom i maj sige, at jeg ikke kan støtte forslaget i dets helhed.

Dorte Bennedsen (S):

Som nævnt af ministeren er dette her stort set en uændret genfremsættelse, og det indeholder 20 forslag til konkrete initiativer.

Om disse 20 forslag kan jeg sige, at nogle af dem allerede er gennemført, nogle af dem er indeholdt eller vil blive indeholdt i de forslag, regeringen som lovet kommer med, og nogle af dem er vi ganske enkelt uenige i.

Vi kan derfor ikke støtte, at forslaget som helhed vedtages.

Bendt Bendtsen (KF):

Forslaget om en mere effektiv afsoning i fængsler og arresthuse er som bekendt en genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 102 fra forrige samling. Som tidligere nævnt bør det ses i fortsættelse af forslaget en om effektiv bekæmpelse af den organiserede kriminalitet og rockerkriminaliteten.

Når ministeren i dag siger her fra talerstolen, at han ikke ønsker at svare på alle punkterne, fordi det er det samme, som han har svaret på én gang, så må vi sige: Jamen Socialdemokratiet har jo ændret holdning til noget af det retspolitiske, hvilket vi har været vidne til her inden for de seneste døgn; så det kunne jo også være, at man havde ændret holdning på det her område.

Vi har noteret os, at den bevægelse, der er sket i Socialdemokratiet, måske kunne have medført, at vi havde fået åbnet mere op for det, end der er blevet givet udtryk for her fra talerstolen i dag.

Men vi ønsker en mere effektiv afsoning og en generel opstramning på området. Folketinget har vist, at der kan strammes op på det her område, og her tænker jeg på stramningen i voldssagerne. Det kan også ske på andre områder.

I dag må vi konstatere, at varetægtsfængslede stadig som hovedregel løslades til senere afsoning, såfremt dommen er under 10 måneders ubetinget fængsel. Hvad er det egentlig, samfundet løslader til?

Forslaget nævner opstramninger på 20 punkter. Nu er det ikke muligt i taletiden at gennemgå dem alle sammen.

Punkt 1 handler om skærpede regler for udgang og besøg, og jeg skal da hilse og sige, at noget har vi da set, og noget er sket, siden vi behandlede det her forslag. Der er ikke ret man-